

610.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 października 1926 r.

w sprawie uregulowania obrotu pieniężnego.

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam, co następuje:

Art. 1. Bilety zdawkowe emitowane do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w ogólnej sumie 320 milionów złotych będą zamienione na bilety nowego typu w odcinkach po 5 i 25 zł. w terminie, jaki oznaczy Minister Skarbu; biletom tym nadaje się nazwę biletów państwowych.

Art. 2. Bilety państwowe są prawnym środkiem płatniczym mającym moc umarzania zobowiązań przez zapłatę do wysokości 1000 zł., przy uiszczaniu zaś wszelkich należności państwowych bez ograniczenia wysokości sumy. Wyjątek stanowią wypadki, w których na mocy postanowień ustawowych lub umownych zapłata ma nastąpić w inny sposób.

Art. 3. Wymianą i przeprowadzeniem emisji biletów państwowych i ich wykupem na rachunek Skarbu Państwa zajmie się Bank Polski, z którym Minister Skarbu zawrze odpowiednią umowę.

Bank Polski przy wykonywaniu tych czynności związany jest przepisami niniejszego rozporządzenia.

Art. 4. Art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. w przedmiocie systemu monetarnego, w tekście ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 23 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 401), otrzymuje brzmienie następujące:

„Obieg monet złotych jest nieograniczony.

Obieg monet srebrnych, niklowych i bronzowych oraz monet, wypuszczonych na mocy art. 14 ustala się w kwocie nieprzekraczającej 12 zł. na każdego mieszkańca Rzeczypospolitej.

W zastępstwie monet wymienionych w poprzednim ustępie dopuszczalny jest obieg biletów państwowych w granicach nieprzekraczających wskazanej normy 12 zł. na każdego mieszkańca“.

Art. 5. Ogólna suma obiegu biletów państwowych wypuszczonych zgodnie z art. 1 oraz monet i biletów państwowych wypuszczonych na podstawie dwóch ostatnich ustępów art. 4 nie może przekraczać sumy obiegu z dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, t. j. kwoty 460 milionów złotych.

Kwota podana w ust. 1 będzie poczynając od dnia 1 lipca 1927 r. zmniejszana co pół roku co najmniej o sumę 5.500.000 złotych w drodze wycofywania z obiegu biletów państwowych z tym, aby w dniu 1 lipca 1937 r. łączna kwota biletów państwowych i monet wymienionych w przedostatnim ustępie art. 4 nie przekraczała 12 zł. na każdego mieszkańca.

Art. 6. Bilety państwowe emitowane zgodnie z art. 1 i 4 będą zabezpieczone:

1) wpływami w wysokości 12.600.000 zł. rocznie, uzyskanymi w czasie od 1 lipca 1927 r. do 1 lipca 1947 r. z akcyzy cukrowej, pozostałymi po opłaceniu rat amortyzacyjnych i odsetek od obligacji 8% pożyczki amerykańskiej 1925 r. emitowanej na mocy ustawy z dnia 3 marca 1925 r. o wypuszczeniu pożyczki zagranicznej w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej (Dz. U. R. P. № 22 poz. 154);

2) zapasem gotowych monet srebrnych i niklowych, złożonych przez Skarb Państwa do depozytu w Banku Polskim, a mianowicie:

monet srebrnych w sumie 3.000.000 zł.

„ „ „ „ „ 40.000.000 zł.

Art. 7. Ministrowi Skarbu przysługuje prawo zamiany zabezpieczenia wymienionego w p. 1 art. 6 na inne zabezpieczenie z tem jednakże zastrzeżeniem, aby wpływy otrzymywane z tego tytułu wynosiły do dnia 1 lipca 1947 r. rocznie kwotę nie mniejszą, niż 12.600.000 złotych.

Art. 8. Wpływy uzyskiwane zgodnie z p. 1 art. 6 względnie art. 7 będą wpłacane do Banku Polskiego na specjalny rachunek amortyzacji biletów państwowych i zostaną zużyte w następujący sposób:

1) na przewidziane w art. 5 wycofanie biletów państwowych;

2) za sumy niezużyte na wykup biletów państwowych wskazanych w p. 1 Bank Polski będzie zakupywał na rachunek Skarbu Państwa srebro i składać je będzie do depozytu Skarbu Państwa w Banku Polskim na zabezpieczenie wyemitowanych w granicach ustalonych art. 1 i 4 biletów państwowych.

Zakup srebra będzie dokonywany do czasu nagromadzenia w depozycie Banku Polskiego takiej ilości czystego srebra, która stanowić będzie połowę parytetowej wartości (w rozumieniu art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. w przedmiocie systemu monetarnego, w tekście ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 23 kwietnia 1924 r. Dz. U. R. P. № 37, poz. 401) pozostałych w obiegu biletów państwowych po potrąceniu sumy mającej zabezpieczenie w monetach srebrnych i niklowych.

Art. 9. Srebro zakupione przez Bank Polski zgodnie z p. 2 art. 8 może być przez Ministra Skar-

bu użytkowane na wybite monety srebrnych celem ich emitowania w granicach przewidzianych w art. 4 pod warunkiem równoczesnego wycofania odpowiedniej sumy biletów państwowych, niezależnie od wycofywania biletów przewidzianego w art. 5. Srebro to może być również zamienione na podstawie decyzji Ministra Skarbu na złoto według ceny rynkowej z dnia dokonania zamiany.

Monety srebrne i niklowe, wymienione w art. 6 p. 2 mogą być puszczane do obiegu przy równoczesnym wycofaniu odpowiedniej sumy biletów państwowych.

Art. 10. Jeżeli normy zabezpieczenia biletów państwowych przewidziane w art. 8 punkt 2 zostaną osiągnięte wcześniej, wszelkie dalsze wpłaty na rachunek amortyzacji biletów państwowych będą przerywane.

Art. 11. Bilety państwowe i monety uważa się za znajdujące się w obiegu od chwili, gdy zostały zużyte do wypłaty, a nawet wtedy, gdy stały się powtórnie własnością Skarbu Państwa lub wpłynęły na rachunki żyrowe w Banku Polskim, o ile nie zostały wycofane z obiegu, celem zniszczenia lub przechowania w nietykalnym depozycie.

Art. 12. Bank Polski obowiązany będzie ogłaszać co miesiąc stan obiegu biletów państwowych i monet przewidzianych w art. 4 poza monetami złotymi oraz stan zabezpieczenia biletów państwowych pozostających w obiegu.

Art. 13. Komisja Kontroli Długów Państwa jest obowiązana czuwać nad prawidłowym wykonaniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

Art. 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą dwa końcowe ustępy art. 3 oraz art. 5 ustawy z dnia 28 listopada 1925 r. o upoważnieniu Rządu do zaciągnięcia pożyczek państwowych oraz o biletach skarbowych i bilonie i pomocy dla instytucji kredytowych (Dz. U. R. P. № 119, poz. 859).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:

J. Piłsudski

Minister i Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*